

[Schroder.]

kunde gives, hvis sidste Stykke flyttedes op i første Stykke, hvorved Dispensationsreglerne ogsaa kom til at omfatte Arbejdet ved Dagbladene. En saadan Affattelse havde de Radikale og Socialdemokraterne i Folketinget og Landstinget ikke noget at indvende imod, navnlig da fortsat Dispensation var anbefalet baade af Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne indenfor de paagældende Fag. Venstre og Konservative i begge Ting vilde imidlertid ikke gaa med hertil, men krævede det nuværende Forbud mod Sætning og Trykning af Dagblade fra Kl. 9 Morgen til Kl. 12 Aften ændret til fra Kl. 9 Morgen til Kl. 10 Aften. En saadan Forringelse af Arbejdsfriheden uden nogen som helst Indflydelse fra Arbejderside kunde vi fra vor Side ikke inklade os paa, og da man fra anden Side fastholdt sit Standpunkt, kunde man ingen Vegne komme.

Da nu imidlertid de øvrige Paragraffer, hvori findes Bestemmelserne om de nævnte Sikkerhedsforanstaltninger, er i høj Grad paakrævede, foreslaar Udvalget at gennemføre disse Paragraffer og lade Stridsspørgsmaalet hvile til en senere almindelig Revision af Fabriksloven; men da den førnævnte Dispensation i ca. 15 Aar har været givet, ganske vist paa et fejlagtigt Grundlag, uden at nogen har følt sig generet deraf, finder Udvalget ikke noget at indvende imod, at denne Dispensation fortsat gives under de samme Forudsætninger, som hidtil har været gældende, og jeg skal derfor anbefale de af Socialministeren og Udvalget stillede Ændringsforslag.

Socialministeren (Steincke): Under Henvisning til den klare og udførlige Gennemgang af Udvalgsforhandlingerne, som nu blev fremsat af den ærede Ordfører, skal jeg næst at takke Udvalget for dets Tilslutning til alle Lovforslagets Paragraffer med de foreslaaede Beskyttelsesregler for de farlige Apparater indskrænke mig til to Bemærkninger.

Den ene gaar ud paa, at jeg efter Landstingets hidtidige Stilling maa gaa ud fra, at det ikke vilde nytte noget at opretholde Lovforslagets § 7 om Dagbladenes Stilling, og at jeg under Hensyn til det mener det hensigtsløst at fastholde det oprindelige Ønske om at faa Paragraffen vedtaget i Folketinget.

Den anden Bemærkning er af statsretlig Betydning og tilsigter at udtale en principiel Betænkelighed ved, at man fra Rigsdagens Side — i dette Tilfælde altsaa,

for saa vidt Dagblade angaar, fra et Mindretal i Rigsdagen, men et Flertal i Landstinget — i Virkeligheden fastslaar den Grundsætning, at det kan tillades at fortsætte med en ulovlig Dispensation. Jeg synes, det er betænkeligt, at man, naar en Minister gør en Rigsdag opmærksom paa, at den Dispensationsmyndighed, der hidtil har været anvendt, maa anses for ulovlig, saa fra Rigsdagens Side siger: Bliv du bare ved. Det har man nu imidlertid sagt, og da jeg ikke kan befrygte rigsretlig Tiltale fra det nuværende Flertal i Folketinget og heller ikke af Mindretallet, hvis den Ulykke skulde ske, at det nuværende Mindretal blev Flertal, idet det er dette Mindretal, der har tiltraadt det, kan jeg altsaa efter Omstændighederne trods min Respekt for statsretlige Grundsætninger takke Udvalget for dets Arbejde og tilraade at stemme for de stillede Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—6

vedtoges uden Afstemning.

§ 7

forkastedes uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 8, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 90 af 31. Marts 1931 om Foranstaltninger mod Forstyrrelser af Radiomodtagning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3355; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 609).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.